

6649 8. Maj 1897: Enefte Beh. af Fællesudb. Indst. ang. Finanslovf. 1897—98. 6650

Mening maa bevares benægtende, altsaa maa bevares derhen, at disse smaa Bevil-linger, som de end ere urimelige — hvad Regeringen tidligere har indrømmet og for øvrigt ogsaa har udtalt i Dag — alligevel ikke have en saadan Betydning, at Regeringen kan have haft nogen Anledning til at tro, at de vilde blive brugte som et Konfliktgrundlag eller støde paa en alvorlig Modstand i Landstinget, vil jeg afgive min Stemme for Folketingets af Regeringen tiltraadte Affattelse af Finansloven, og det saa meget mere som vort Parti har tilsagt denne Regering sin Støtte. Jeg mener i øvrigt, at jeg er i Overensstemmelse med Flertallet af mine Vælgere, naar jeg stemmer imod en Indstilling, som vilde rejse uventet Modstand paa underordnede Punkter og udsætte os for at komme ind i Tilstande, som jeg i alt Fald ikke anser for at være grundlovmæssige. Derfor vil jeg slutte mig til Flertallets Indstilling.

Scavenius: Jeg ønsker blot ganske kort at motivere, hvorfor jeg ikke kan stemme for nogen af de her foreliggende Indstillinger. Jeg kan ikke stemme for Højremindretallets Forslag, fordi det ikke forekommer mig, at de foreliggende Tvistepunkter ere af en saa vidtrækkende Betydning, at man for deres Skyld kan paatage sig Ansvaret for at bidrage til, at der kommer til at foreligge en Situation af saa skæbnsvangre og efter min Mening ullykkelige Følger som den, der vilde komme til at foreligge, naar hvert af de to Ting kom til at gaa med sin Affattelse af Finansloven, og det saa meget mere som det maa siges, at Landstinget under denne Finanslovbehandlings senere Faser har indtaget en i det mindste saare passiv Holdning. Men jeg kan heller ikke stemme for Flertallets Indstilling, fordi det synes mig, at de Punkter, der her foreligge, savne tilstrækkelig Begrundelse og ogsaa ere temmelig uden Betydning baade for de Personer og de Formaal, man vil gavne, og fordi det synes mig, at Regeringen har handlet noget lekfindig ved at binde sig — jeg siger ved at binde sig — til disse Punkter, uden at man i Forvejen i tilstrækkelig Grad havde sikret sig Landstingets Tilslutning.

Ordføreren (C. Hage): Til en Del af de faldne Bemærkninger maa jeg sige nogle

Ord, inden Forhandlingen slutter. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) fremsførte en Del Betænkkeligheder og Indvendinger mod Flertallets Forslag, som jeg ikke skal dvæle ved. Jeg finder kun Anledning til at gentage, hvad jeg før udtrykkelig bemærkede, at i den Skikkelse, som Finansloven vil faa, naar Flertallets Forslag vedtages, ville de samlede saakaldte Militærbevillinger være omtrent 300,000 Kr. mindre end i Fjor. Deraf fremkommer, hvad jeg ogsaa oplyste før, omtrent 120,000 Kr.s Nedgang derved, at der i Aar ikke afholdes Kantonnementsoveller, 100,000 Kr. falde paa Kasernebevillingen og Resten paa forskellige andre Poster. — I øvrigt er det væsentlig Udtalelser fra de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) og 4de Valgkreds (Scharling), som give mig Anledning til at tage Ordet. Jeg skal ikke opholde mig ved Diskussionen om Rentespørgsmaalets Enkeltheder saa lidt som ved det meget omtalte Fredsbureau. Disse Spørgsmaal ere i Virkeligheden udebatterede, og de Bemærkninger, som den højtærede Konseilspræsident yderligere fremsatte desangaaende, ere ogsaa for mig tilstrækkeligt Svar paa de Indvendinger, som ere fremkomne. — Derimod er der adskillige af de mere almindelige politiske Betragtninger, som jeg ikke kan lade blive staaende uimodsagte. Fremfor alt lægge de to ærede Medlemmer Bægt paa, at den Indstilling, som foreligger fra Flertallet, skulde være i Strid med den Forsatningsopfattelse, som hidtil stadig er gjort gældende fra dette Tings Side, at den skulde være over for Landstinget en Fornægtelse af den Mejeret, som Folketinget med absolut Bestemthed kræver for sit eget Vedkommende. Dette er fuldstændig urigtigt. Det er overhovedet aldeles ikke et Spørgsmaal om Mejereten, om dens Anerkendelse eller om dens Brændelse, som ligger for her. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds viste mig den Opmærksomhed at citere nogle Udtalelser af mig fremsførte i Fjor, som han mente ogsaa maa finde Anvendelse her — kun i omvendt Orden. Men det ærede Medlem glemmer, hvad man saa ofte gør, at enhver Udtalelse fornuftigvis maa ses paa Baggrund af de Forsudsætninger, under hvilke den er bleven fremsat; uden det bliver enhver Udtalelse ganske vilbøddende. Hvis jeg i dette Øjeblik giver det